

[Jytte Andersen]

udvalg har en pligt til at tilbyde hjælp til uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling. Det sociale udvalg skal også forpligtes til at yde en særlig rådgivning og vejledning, og vi ønsker også nogle regler, som skal ligge til grund for vurderingen af ægte-skabslignende samliv, så vi sikrer, at den enlige kvinde ikke udsættes for nyfigent snageri og angiveri, og præcise regler for behandling af sager, hvor der opstår tvivl. Vi ønsker, at daginstitutionerne, i det omfang det nu er muligt, kan tilbyde at passe børn også i lettere sygdomstilfælde, der opstår under barnets ophold i institutionen, og vi ønsker også mere præcise regler for, at daginstitutionerne skal kunne give lægeordineret medicin.

Endelig har vi ikke opfattet boligministerens forslag som en hjælp til de enlige forsørgere, snarere tværtimod. Der er nogle ændringer i beregningsgrundlaget, og der er faktisk nogle ringere muligheder for enlige forsørgere med 1-2 børn.

Vi vil meget appellere til, at folketinget udviser vilje til at give enlige forsørgere en konkret håndsækning i en meget svær hverdag.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Den konservative folketingsgruppe har en dyb forståelse for de problemer, der ligger i at være enlig forsørger, men vi tror samtidig, at man skal være varsom med at trække dem lovgivningsmæssigt ud som en særlig gruppe på de områder, hvor de kan indpasses i eksisterende lovgivning og i fremtidig lovgivning sammen med andre befolkningsgrupper.

I B 69 foreslås det, at folketinget opfordrer regeringen til at gennemføre nogle foranstaltninger og foreslå fornødne lovændringer med det formål at forbedre de enlige forsørgeres vilkår. Derved har man trukket de enlige forsørgere ud som en særlig gruppe.

I det forslag, der foreligger til behandling vedrørende kontanthjælpsydelser – det er reglerne vedrørende § 37 og især § 42 – skulle netop spørgsmålet om § 42 og enlige forsørgere kunne sambehandles. Vi tror ikke på, at pligten for kommunerne – som foreslået i B 69 – er den rigtige vej. Netop tilpasning til den enkeltes behov vil give den største hjælp til den pågældende, for det er jo den pågældendes egne familieforhold, der spiller ind her.

Hvis vi får gennemført kontanthjælpsreglerne efter bistandslovsændringerne – lovforslag nr. L 116 – skulle der, som ministeren også var inde på det, kunne frigøres både midler og ressourcer til opprioritering af rådgivning og vejledning, for det er nok netop dér, der skal en øget indsats til. Den tidligere socialminister, hr. Palle Simonsen, og den nuværende, fru Elsebeth Kock-Petersen, har da også opfordret kommunerne til at gøre en indsats her. Vi kan da også se, at der har været en stigning i antallet af uddannelsesstilbud til enlige forsørgere i stedet for passiv bistand.

Vedrørende beslutningsforslagets punkter 3 og 4 vil jeg også tage udgangspunkt i, at det må være den pågældende forsørgers egen erklæring om at være enlig, der må være gældende, og der må også her ske en konkret bedømmelse i hvert enkelt tilfælde.

Problemet med syge børn er der, for når man er enlig forsørger, hvem har man så til at hjælpe sig, når børnene bliver syge? De nuværende muligheder er jo, at man har den første sygedag fri, men jeg vil sætte spørgsmålstegn ved, om daginstitutionerne er det rette miljø, når barnet er sygt. Det er noget af det, vi må se på under udvalgsarbejdet, der følger. Medicingivning skulle ikke være noget problem.

Det lovforslag om individuel boligstøtte, L 141, der er til behandling, må tage sig af det problem, man rejser her som punkt 7 i beslutningsforslaget. Der er allerede lovgivning i gang, og den må vi have tilendebragt for at vurdere, om der er yderligere behov.

Jeg tror, at de enlige mødre trods deres særlige stilling – og nu siger jeg mødre, for det er dem, der er flest af, men vi skal også tage fædrene med, de har det måske endnu værre, fordi de kan have praktiske problemer – skal med, men jeg tror, man skal passe på ikke at skille dem ud som en særlig gruppe, for det er mennesker, der har nogle behov, som også eksisterende og fremtidig lovgivning skulle kunne dække.

Thor Pedersen (V):

Det kan kun være positivt og ofte helt nødvendigt, at ledige, herunder enlige ledige, ønsker at forbedre deres muligheder for at få arbejde gennem et uddannelsesforløb, men vi er i venstre modstandere af at tvinge de soci-